

Το τραγούδι του Λαζάρου (Κυπριακό Παραδοσιακό)

Εαρινή επέφανεν τοις πάσι το μηνύω
και του Λαζάρου έγερσις ξένον, φρικτόν σημείον.
Άνθη και ρόδα εύοσμα, κατάνυξις ψυχής τε
και λέω σας ν'ακρόασθε, εις τη χαρά να είστε.} 2 φορές.

Αρχίζω την διήγησιν κι όλοι ν'ακροασθήτε,
δια να καταλάβετε και να κατανυχθήτε.
Ο Λάζαρος κατήγετο από τη Βηθανίαν
είχε και δύο αδελφάς, τη Μάρθαν και Μαρίαν.} 2 φορές.

Ούτος ασθένησεν λοιπόν ασθένειαν μεγάλη,
και πυρετός τον έλαβε κι είχε μεγάλην ζάλη.
Μα ο Χριστός ευρίσκετο εις μίαν άλλην πόλιν
με κόσμον πολυάριθμο, ομού κι οι Αποστόλοι. } 2 φορές.

Η Μάρθα τους προύπαντά με θρήνους και με πόνους
και προσκυνούσε τον Χριστό, λέγει τους Αποστόλους:
«Αν ήσουν ώδε Κύριε, ο Λάζαρος ο φίλος,
δεν ετελεύτα αληθώς ουδέ ποτέ εκείνος»} 2 φορές.

Λέγει τους: « πού τεθείκατε το Λάζαρον τον φίλον,
υπάγετε ουν έμπροσθεν και δείξατε εκείνον».
Και παρ' ευθύς επρόσταξεν ετούτο να ποιήσουν
τον λίθον εκ του μνήματος να τον αποκυλήσουν. } 2 φορές.

Και ως Θεός εφώναξεν μίαν φωνήν μεγάλην
« Λάζαρε, δεύρο έξελθε», κι ηκούσθη εν τω Άδη.
Ευθύς εξήλθε Λάζαρος έξω λαζαρωμένος
κίτρινος, μαύρος και χλωμός και τεταπεινωμένος.} 2 φορές.

H